

ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΣ

*«Ελάβετε Πνεύμα Ἅγιον
αφού ἐπιστεύσατε;»*

Πράξεις 19' 2

Μάϊος-Αύγουστος 1992, Έτος 7ο, Τεύχος 44ο

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΑΣ**

ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΠΙΣΤΗΣ
ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Το Πιστεύω της Αποστολικής Εκκλησίας Πεντηκοστής Ελλάδας στηρίζεται επάνω στον αλάνθαστο Λόγο του Θεού.

ΠΙΣΤΕΥΕΙ:

- στην Αγία Γραφή σαν το μόνο αληθινό και Θεόπνευστο Βιβλίο.
- σε ένα Θεό: Πατέρα, Υιό και Άγιο Πνεύμα, τρισωπόστατο, ομοούσιο και ισοδύναμο στη δόξα.
- ο Ιησούς Χριστός είναι ο Άναρχος Υιός του Θεού, Ομοούσιος με τον Πατέρα· ενσαρκώθηκε απο το Άγιο Πνεύμα μέσω της Παρθένου Μαρίας, σταυρώθηκε, αναστήθηκε την τρίτη ημέρα, αναλήφθηκε, κάθησε στα δεξιά του Πατέρα και μεσιτεύει για τους πιστούς.
- ο μόνος τρόπος σωτηρίας είναι η μετάνοια και η πίστη στο λυτρωτικό έργο του Χριστού επάνω στο σταυρό.
- το Άγιο Πνεύμα εκπορεύεται από τον Πατέρα, αποστέλλεται από τον Υιό και ενεργεί δυναμικά στους πιστούς.
- όποιος μετανοήσει και πιστέψει στο Χριστό πρέπει να βαπτιστεί στο νερό.
- στο βάπτισμα με το Άγιο Πνεύμα σαν μία ξεχωριστή πείρα από την αναγέννηση, όπως αναφέρεται στις Πράξεις των Αποστόλων β' 4.
- στην ανάσταση των πιστών σε αιώνια ζωή και στην αιώνια καταδίκη των απίστων.

Τεύχος 44ο

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

«ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΣ»

Εκδότης
ΣΥΝΟΔΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΑΣ

Συντάσσεται από Επιτροπή:
Β. Ασαρίδης, Ουρ. Γκούμα, Π. Κατρισιώσης,
Φ. Σιδηρόπουλος, Χ. Ι. Σιδηρόπουλος

Υπεύθυνος Υλης
Χ. Ι. Σιδηρόπουλος
Ταχ. Θυρίδα 11313
541 10 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Τιμή Τεύχους Δρχ. 85
Ετήσια Συνδρομή:
Εσωτερικού Δρχ. 250
Εξωτερικού Δολλάρια 7

Επιταγές - Εμβάσματα
ΦΙΛΟΛΟΓΟΣ Χ. ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΤΑΧ. ΘΥΡΙΔΑ 10469
54110 Θεσσαλονίκη

Τα χειρόγραφα δεν επιστρέφονται.
Τα υπογεγραμμένα άρθρα εκφράζουν
τις απόψεις των συγγραφέων.

Φωτοστοιχειοθεσία
Grafomanager o.e.
Βενιζέλου 22, Τηλ. 281.188, 285.024

Εκτύπωση
Δημ. Αλτιντζής
Προμηθέως 5, Τηλ. 512.598

ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ ΣΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΦΗΤΩΝ

Ιεζεκιήλ

Είναι ο προφήτης με τις πιο πλούσιες και ασυνήθιστες εμπειρίες του Αγίου Πνεύματος. Σε αντίθεση με τους άλλους προφήτες, ιδιαίτερα τον Ιερεμία, που αναφέρονται ελάχιστα στο Άγιο Πνεύμα, ο Ιεζεκιήλ μιλά και δρα κάτω από την εξουσία του Αγίου Πνεύματος με τρόπο πρωτοφανή. Θα μπορούσε να χαρακτηριστεί σαν το κατεξοχήν παράδειγμα προφήτη που **η ζωή και το μήνυμά** του κατέχονται από το Πνεύμα του Θεού.

Στην εποχή της «Παλαιάς Οικονομίας» εκείνοι που κατευθύνονταν από το Πνεύμα του Θεού και δρούσαν κάτω από την επηροή Του ήταν σχετικά λίγοι. Στο βιβλίο όμως του Ιεζεκιήλ ο Θεός υπόσχεται να φέρει μια ριζική μεταβολή στις καρδιές του λαού Του και να βάλει ένα **ΝΕΟ ΠΝΕΥΜΑ** μέ-

σα σ' αυτές, έτσι ώστε εκείνο που ως τότε ήταν προνόμιο λίγων να γίνει όλων. «Και θέλω δώσει εις εσάς καρδιαν νέαν· και πνεύμα νέον θέλω εμβάλει εν υμίν, και, αποσπώντας την λίθινην καρδιαν από της σαρκός σας, θέλω δώσει εις εσάς καρδιαν σαρκίνην. Και θέλω εμβάλει εν υμίν το Πνεύμα μου, και σας κάμει να περιπατήτε εν τοις διατάγμασί μου, και να φυλάττετε τας κρίσεις μου, και να εκτελήτε αυτάς» (Ιεζ. 36: 26-27).

Η φράση «χειρ του Κυρίου» που αναφέρεται αρκετές φορές στο βιβλίο του Ιεζεκιήλ, ισοδυναμεί με τη φράση «το Πνεύμα του Κυρίου» και συμβολίζει τη **δύναμη του Θεού** (1:3, 3:14, 2:2, 24, 8:1, 11:1). Όμως, η δύναμη αυτή, δεν πρέπει να συγχέεται με τις παράφρονες, μυστικιστικές και έξαλλες

εκδηλώσεις των ειδωλολατρών. Η «χειρ του Κυρίου» ήταν επάνω στον προφήτη Ηλία, αλλά η απλότητα της πίστης του και η γεμάτη πεποίθηση στο Θεό σύντομη προσευχή του ερχόταν σε αντίθεση με τις έξαλλες και επίμονες φωνές των προφητών του Βάαλ επάνω στο όρος Κάρμηλον που δεν εύρισκαν ανταπόκριση (Α΄ Βασ. 18:26, 28, 36, 37). Οι εμπειρίες του Ιεζεκιήλ με το Άγιο Πνεύμα, αν και παρουσιάζουν κάποια **ποικιλία και ιδιορρυθμία**, δεν ομοιάζουν μ' αυτές των ειδωλολατρών. Το Πνεύμα του Θεού, μέσω του προφήτη Ιεζεκιήλ, **έφερε οικοδομή** και όχι σύγχυση.

Για πρώτη φορά αναφέρεται το Πνεύμα στο βιβλίο του Ιεζεκιήλ σε σχέση με τα Χερουβείμ που είδε ο προφήτης σε όραμα (Ιεζ. 1:12, 20, 21, 10:17). Κάθε Χερουβείμ είχε τέσσερα πρόσωπα που σημαίνει ότι ο Θεός είναι **υπεράνω όλων** και αυτής της δημιουργίας Του. Οι τροχοί δίπλα από τα Χερουβείμ κινούνταν προς κάθε κατεύθυνση πράγμα που σημαίνει ότι **ο Θεός είναι παντού** και κινείται προς κάθε κατεύθυνση. Οι κινήσεις των τροχών και των Χερουβείμ ήταν σε πλήρη αρμονία με τις κινήσεις του Πνεύματος. Εικόνα που συμβολίζει την πλήρη αρμονία του Πνεύματος με το Θεό στη δημιουργία.

Μπορούμε και σε άλλα εδάφια να δούμε τον τρόπο που κινήθηκε το Πνεύμα στη ζωή του Ιεζεκιήλ:

2:2. Στο εδάφιο αυτό λέει ότι το **Πνεύμα** μπήκε μέσα στον προφήτη, τον έκανε να σταθεί στα πόδια του και ν' ακούσει το μήνυμα που είχε ο Θεός γι' αυτόν. Το ίδιο αναφέρεται και στο εδ. 3:24, μόνο που εδώ ο Θεός λέει στον προφήτη να κλειστεί μέσα στο σπίτι του και να περιμένει μέχρι να του δώσει το μήνυμα που είχε για το

λαό Του.

3:12. Στο εδάφιο αυτό αναφέρεται ότι το **Πνεύμα** σήκωσε τον Ιεζεκιήλ ο οποίος άκουσε φωνές γεμάτες συγκίνηση να μεγαλύνουν τη δόξα του Κυρίου.

3:14. Στο εδάφιο αυτό το **Πνεύμα** ύψωσε τον Ιεζεκιήλ και τον πήγε στο Τελαβίβ, ανατολικά της Βαβυλώνας, για να επισκεφθεί τους εξόριστους του λαού Ισραήλ και να δει την αποστασία τους.

Αργότερα, κάποιο χέρι τον άρπαξε από τα μαλλιά και το **Πνεύμα** τον ύψωσε ανάμεσα στη γη και στον ουρανό για να τον φέρει «δι' οραμάτων Θεού» στην Ιερουσαλήμ (8:3). Μετά, το **Πνεύμα** τον πήρε και τον έφερε στην ανατολική πύλη του ναού (11:1) όπου είδε τις ειδωλολατρικές πράξεις που γίνονταν μέσα.

11:5. «Και **Πνεύμα** Κυρίου έπεσεν επ' εμέ». Κάτω από την επιρροή του Πνεύματος, ο Ιεζεκιήλ είδε τη μελλοντική αποκατάσταση του λαού Ισραήλ από την αρρώστεια της ειδωλολατρίας και άκουσε την υπόσχεση του Θεού να δώσει σ' αυτούς **Νέα καρδιά** και να βάλει **Νέο Πνεύμα** μέσα τους για να εκπληρώνουν τα διατάγματά Του (11:19,20).

Τέλος ο Ιεζεκιήλ «εφέρθηκε διά οράματος από το **Πνεύμα του Θεού** στη γη των Χαλδαιών» (11:24).

37:1. Στο εδάφιο αυτό το χέρι του Θεού, οδηγούμενο από το **Πνεύμα**, έφερε τον Ιεζεκιήλ σε μια κοιλάδα με ξερά κόκκαλα που συμβόλιζε τις σκορπισμένες φυλές του Ισραήλ σε όλα τα έθνη της γης (37:11-14).

43:5. Το **Πνεύμα** σήκωσε τον Ιεζεκιήλ και τον μετέφερε στην εσωτερική σκηνή του ναού για να δει τη δόξα του Κυρίου που θα καλύπτει το ναό στο διάστημα της χιλιετηρίδας. Από αυτό

συμπεραίνεται ότι ο προφήτης είδε όραμα γιατί, αν ήταν εκεί σωματικά, θα τον έβλεπαν και θα έβλεπαν και τη δόξα του Θεού. Η περίπτωση αυτή μπορεί να παρομοιαστεί με την περίπτωση του αποστόλου Παύλου που «ηράγαι» μέχρι τον τρίτο ουρανό και είδε τον παράδεισο. «Είτε εντός του σώματος, είτε εκτός του σώματος δεν εξεύρω ο Θεός εξεύρει (Β΄ Κορ. 12:3). Όλα αυτά μιλούν για τον τρόπο που εργάστηκε το **Πνεύμα** του Θεού στη ζωή του προφήτη Ιεζεκιήλ.

Το **Νέο Πνεύμα** που αναφέρει ότι ο Θεός θα έβαζε στις καρδιές του λαού Του, θα τον έφερνε κοντά Του, θα τον ένωνε μαζί Του και θα τον οδηγούσε στην **υπακοή** και στην **υποταγή** των διαταγμάτων Του. Δύο χαρακτηριστικά που κάθε παιδί του Θεού πρέπει να έχει αν θέλει να γίνεται αποδεκτό απ' το Θεό και ο Θεός να μην ντρέπεται να αποκαλείται Θεός του.

Η υπόσχεση όμως αυτή του Θεού θα εκπληρωνόταν μετά την αντικατάσταση της λίθινης καρδιάς της ανυπακοής με τη σάρκινη καρδιά της υποταγής. Το ίδιο ακριβώς νόημα έχει και το όραμα της κοιλάδας με τα ξερά κόκκαλα. Ο Ιεζεκιήλ προφήτεψε πάνω στα κόκκαλα όπως του είπε να κάνει ο Θεός και τα κόκκαλα ήρθαν στη θέση τους όμως δεν είχαν ζωή γιατί τους έλειπε το πνεύμα (37:8). Τότε ο Θεός

για δεύτερη φορά του είπε να προφήτεψει επάνω τους και να ζητήσει να 'ρθει το πνεύμα για να πάρουν ζωή τα κόκκαλα. Μόλις το έκανε αυτό «το **Πνεύμα** εισήλθεν εις αυτούς, και ανέζησαν, και εστάθησαν επί τους πόδας αυτών, στράτευμα μέγα, σφόδρα, σφόδρα» (37:10).

39:28, 29. Στα εδάφια αυτά ο Θεός μιλά για την επιστροφή του λαού Ισραήλ στην πατρώα γη. Αυτό θα έχει σαν συνέπεια την αναγνώριση του Θεού σαν Κύριο από τον Ισραήλ όπως στην πρώτη του έξοδο από την Αίγυπτο. Μόνο που τη φορά αυτή ο Θεός δεν θα αποκρύψει το πρόσωπό Του απ' το λαό Του και ο λόγος είναι «διότι εξέχεε το **Πνεύμα** του επί τον οίκον Ισραήλ».

47:1-12. Το νερό συμβολίζει πολλές φορές το Άγιο Πνεύμα. Πολλοί παίρνουν την περικοπή αυτή σα μια εικόνα αναζωπύρωσης που αρχίζει σιγά-σιγά και στη συνέχεια μεγαλώνει. Ασφαλώς θα μπορούσε κανείς να αποκομίσει πολλά πνευματικά συμπεράσματα από τα εδάφια αυτά. Ο Ιεζεκιήλ όμως μιλά εδώ για ένα αληθινό ποτάμι που θα φέρει ζωή στη Νεκρή Θάλασσα και θα μετατρέψει την άγονη γη της Ιουδαίας σε μια γόνιμη και εύφορη πεδιάδα που προβλέπεται να γίνει στη διάρκεια της χιλιετηρίδας.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ..... ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ

Πολλοί είναι εκείνοι που έχουν παρεξηγήσει τη σημασία της Πεντηκοστής σήμερα.

Τα νοήματα που της αποδίδουν δεν κάνουν τίποτα άλλο από να την αποδυναμώνουν και να την απογυμνώνουν από αυτό που στην πραγματικότητα είναι.

Άλλοι τη δέχονται σαν ένα ιστορικό γεγονός που έλαβε χώρα σ' ένα συγκεκριμένο χρονικό σημείο της εκκλησιαστικής ιστορίας, ενώ άλλοι τη θεωρούν ορόσημο της γέννησης της εκκλησίας και μόνο.

Πιο **στερημένες έννοιες** απ' αυτές που της αποδίδουν, δεν υπάρχουν.

Η Πεντηκοστή δεν αποτελεί ένα ιστορικό γεγονός της Εβραϊκής ιστορίας μόνο, ούτε ορόσημο της απαρχής της εκκλησίας. Πεντηκοστή είναι η έκχυση του Αγίου Πνεύματος στον απλό άνθρωπο. Αυτό που ως τότε ήταν προνόμιο λίγων γίνεται εμπειρία πολλών. Μια νέα ζωή αρχίζει για τον πιστό. Ο άνεμος του Αγίου Πνεύματος στο φύσημά Του ανανεώνει, αναπτερώνει, δυναμώνει, ενεργοποιεί, γκρεμίζει και οικοδομεί. Μια νέα ιστορία αρχίζει από δω και πέρα για την εκκλησία, το σώμα του Χρι-

στού. Γιατί όλα αυτά; Γιατί ο Θεός, που ήταν ως τώρα «μεθ' υμών ήρθε και κατοίκησε εν υμίν» με το Άγιο Του Πνεύμα (Ιωάνν. 14:17) και έγινε η πηγή, Αυτός, για ΟΛΑ.

Σαν Ιστορικό Γεγονός, η Πεντηκοστή ήταν μια απ' τις τρεις μεγάλες γιορτές του Ισραηλιτικού έθνους. Μαζί με το Πάσχα και τη γιορτή της Σκηνοπηγίας γιορταζόταν μια φορά το χρόνο. Ήταν αφιερωμένη στην ανάμνηση της παράδοσης του Νόμου επάνω στο όρος Σινά. Κι εδώ βλέπουμε πάλι το Θεό να έρχεται να κατοικεί «μεθ' υμών» με το Γραπτό Του Λόγο. Επίσης, λεγόταν και γιορτή των Πρωτογεννημάτων και γιορτή του Θερισμού γιατί σ' αυτήν οι Ισραηλίτες έφερναν τις απαρχές της σοδιάς τους στον Κύριο.

Σαν Ορόσημο της Εκκλησίας. Μετά την Πεντηκοστή γίνεται λόγος στην Αγία Γραφή για συνάξεις πιστών. Ως τότε τέτοιες συνάξεις ήταν ανύπαρκτες. Ακόμη και ο ίδιος ο Γιος του Θεού δεν είχε πού να κλίνει την κεφαλή (Ματθ. 8:20). Το σπίτι των τριών αδελφών, του Λάζαρου, της Μάρθας και της Μαρίας ήταν ένας προσωρινός ολι-

γώωρος σταθμός στις μετακινήσεις του Χριστού στο διάστημα της επίγειας διακονίας Του.

Από πότε άρχισαν οι πιστοί να συνέρχονται για να προσευκηθούν και να δοξάσουν το Θεό;

Από πότε άρχισαν να μένουν στη διδαχή των αποστόλων, την κοινωνία και την κλάση του άρτου;

Από πότε άρχισαν να έχουν τα αγαθά τους κοινά, και να βρίσκουν χάρη στα μάτια του λαού;

Από πότε; Από τη μέρα της **Πεντηκοστής και μετά**: «Και ο Κύριος κάθε μέρα προσέθετε εις την ΕΚΚΛΗΣΙΑ τους σωζόμενους» (Πράξ. 2:47). Όλα αυτά ήταν **αποτελέσματα** της Πεντηκοστής.

Ορόσημο του αναγεννημένου

1. Η Πεντηκοστή έφερε στους ήδη πιστούς ένα πνευματικό επίπεδο που καμιά ανθρώπινη προσπάθεια δε μπορούσε να φέρει. «Αι μεν λοιπόν εκκλησίαι... είχαν ειρήνη, οικοδομούμεναι και περιπατούσαι εν τω φόβω του Κυρίου και δια της παρηγορίας του Αγίου Πνεύματος» (Πράξ. 9:31). Ο τρόπος ζωής των πιστών **άλλαξε** μετά την Πεντηκοστή. Ο καινούριος αυτός τρόπος ζωής, που ήταν αποτέλεσμα της πλήρωσής τους με το **Άγιο Πνεύμα**, ήταν από δω και πέρα κάτι το φυσιολογικό γι' αυτούς. Ήταν καθημερινό τους βίωμα. Ο Νόμος δεν ήταν καταναγκαστικό έργο, ήταν φυσική απόρροια, γιατί είχε γραφεί μέσα στις καρδιές τους και τα αποτελέσματά τα έβλεπαν οι γύρω τους.

2. Τα Χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος μπήκαν σε λειτουργία **μετά** την Πεντηκοστή. Τα χαρίσματα δεν πρέπει να συγχέονται με τις φυσικές ικανότητες του ανθρώπου. Τα χαρίσματα είναι υπερφυσικές ενέργειες του Αγίου Πνεύματος που λειτουργούν από άτομα πλήρη Πνεύματος Αγίου για τις ανάγκες της εκκλησίας. Ο απόστολος Παύλος παρομοιάζει την εκκλησία με ανθρώπινο σώμα. Κάθε μέλος του σώματος εκπληρώνει κάποια ανάγκη και η καλή λειτουργία του κάθε μέλους συμβάλει στην καλή λειτουργία του σώματος. Τα χέρια εκφράζουν κίνηση, τα πόδια μεταφέ-

ρουν το σώμα, τ' αυτιά και τα μάτια συγκεντρώνουν πληροφορίες και τις στέλνουν στον εγκέφαλο για να τις αξιοποιήσει.

Τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος κάνουν περίπου την ίδια δουλειά στην εκκλησία. Η εκκλησία χρειάζεται σοφία, κατεύθυνση, ενημέρωση, προφύλαξη απ' τον εχθρό. Χρειάζεται διάκριση για να ξεχωρίζει ποιο είναι γνήσιο και ποιο είναι νόθο.

Όλη η σειρά των χαρισμάτων του Αγίου Πνεύματος άρχισε να λειτουργεί **μετά την Πεντηκοστή** από πιστούς που είχαν **βαπτιστεί** με Πνεύμα Άγιο. Τα χαρίσματα είναι τα όπλα της εκκλησίας στους αγώνες της.

3. Η εκκλησία απέκτησε δύναμη **μετά** την Πεντηκοστή. Οι μαθητές όταν πληρώθηκαν με Πνεύμα Άγιο, **πήραν δύναμη για μαρτυρία**. Η υπόσχεση του Κυρίου «θέλετε λάβει δύναμιν, όταν επέλθει το Άγιο Πνεύμα εφ' υμάς· και θέλετε είσθαι εις εμέ μάρτυρες...» (Πράξ. 1:8), έγινε βίωμά τους τώρα. Ο «θηρσκευόμενος» κόσμος γύρω τους πρόσεξε τη διαφορά και παραξενεύτηκε. Οι μαθητές ήταν σε θέση τώρα να αντιμετωπίσουν αρχές και εξουσίες χωρίς να δειλιάσουν. Η προτίμησή τους να πειθαρχήσουν μάλλον στο Θεό παρά στους ανθρώπους δεν αποτελεί πια εξαίρεση. Είναι απόφασή τους.

4. Το Πνεύμα το Άγιο έκανε την ανάσταση του Χριστού ζωντανή λες και όλοι όσοι πέρασαν από την εμπειρία της Πεντηκοστής είδαν το Χριστό να ανασταίνεται μπροστά τους.

Σήμερα ο κόσμος έχει ανάγκη ν' ακούσει για το Χριστό και την ανάστασή Του από ανθρώπους που «έζησαν μαζί Του και μίλησαν μαζί Του». Όχι λόγια που βγαίνουν μέσα από μια ατονισμένη και ξεθωριασμένη πείρα αλλά από μια εμπειρία αναβιωμένη και ζωντανεμένη από το Άγιο Πνεύμα που πρέπει να πληρώνει συνεχώς τον πιστό για να είναι φρέσκια και δρασερή. «... αλλά πληρώσθε διά του Πνεύματος».

Kenneth Barney

Οι ρίζες της Πεντηκοστής μιλάνε...

Λουκία Κοντελειτίδου

Από έξι χρονών άρχισαν τα βάσανα της Λουκίας. Πολύ μικρή στερήθηκε το χάδι και το γλυκό φίλι της μανούλας της. Στα πρώτα κιάλια βήματά της γνώρισε τον πόνο και τη θλίψη που τη συντρόφευαν ως το τέλος της ζωής της.

Μια μέρα την είδε ένας Τούρκος μεγαλέμπορας κι αποφάσισε να την κλέψει. «Το κοριτσάκι αυτό θα το κάνω δικό μου» είπε και κατέστρωσε ένα σχέδιο. Λογάριαζε όμως χωρίς τον ξενοδόχο, γιατί ο Θεός αγαπούσε τη μικρή Λουκία και την προόριζε για κάτι το θαυμαστό.

Μια μέρα, καθώς έπαιζε ανέμελα έξω απ' το σπίτι της, πλησίασε ο Τούρκος αφέντης, την έβαλε γρήγορα πάνω στο κάρο του και ξεκίνησε για το σπίτι του.

Από μακριά κάποιο μάπι τους είδε και με πολλή προσοχή τους πήρε από πίσω. Με την πρώτη ευκαιρία θα έτρεχε και θ' άρπαζε τη Λουκία για να την κρύψει. Ήταν η θεία της. Πράγματι, σε κάποιο σταυροδρόμι το κάρο σταμάτησε κι ο Τούρκος κατέβηκε. Η θεία έτρεξε, άρπαξε τη Λουκία και εξαφανίστηκε. Η επιμονή του Τούρκου να κάνει κόρη του τη Λουκία ανάγκασε τους γονείς και συγγενείς της να καταστρώσουν ένα σχέδιο. Παρακάλεσαν κάποιο Τούρκο φίλο τους να πει ότι αγόρασε τη Λουκία για δυο λίρες. Έτσι η μικρή Λουκία ύστερα από μιας εβδομάδας ταλαιπωρία, μεταξύ σκλαβιάς και ελευθερίας, βρήκε τη λευτεριά της.

Γεννήθηκε το 1914. Ο πατέρας της γνώρισε την αλήθεια όταν φοιτούσε στο Κολλέγιο της Μερζεφούντας. Ήταν πολύ πιστός. Δεν υπολόγιζε την απόσταση που χώριζε την πιο κοντινή Ευαγγελική εκκλησία από το σπίτι του, δυο ώρες δρόμο. Κάτω από χιόνια, βροχές και αφόρητη ζέση, έβαζε τη μικρή του οικογένεια πάνω στο κάρο και πήγαινε στην εκκλησία κάθε Κυριακή, ακόμη και καθημερινές. Δεν υπολόγιζε τον κίνδυνο που διέτρεχε απ' τους Τούρκους. Ο ζήλος του για την εκκλησία και τον Κύριο διοχετεύθηκε στην κόρη του. Ρίζες σαν αυτές εύκολα

δεν πεθαίνουν.

Μόλις τέλειωσε η τελευταία ταλαιπωρία για τη μικρή Λουκία, άρχισε μια άλλη χειρότερη, αλλά με αίσιο τέλος. Βρέθηκε μαζί με άλλα συνομιληκά της παιδιά μακριά από την πατρίδα της. Κάποιοι καλοί Σαμαρείτες πήραν όλα τα μικρά παιδιά, τα πήγαν στην Αθήνα κι από κει στη Σύρο για να τα γλιτώσουν από την κακομεταχείριση των Τούρκων. Αργότερα πήγαν και οι γονείς της εκεί και ξανά πια δε χώρισαν. Ελεύθεροι έφτασαν στην Ελλάδα και εγκαταστάθηκαν στη Σεβαστή. Εκεί τη Λουκία την περίμενε μια άλλη λευτεριά, η λευτεριά από τα δεσμά της αμαρτίας. Πάνω στο άνθος της ηλικίας της γνώρισε το Χριστό για Σωτήρα της. Κάποιοι αδελφοί που πίστευαν στο βάπτισμα του Αγίου Πνεύματος επισκέφθηκαν το χωριό τους και μίλησαν για το Χριστό με πολύ ζωντάνια. Όλοι οι συγγενείς της, ο ένας μετά τον άλλο βαπτίστηκαν με Πνεύμα Άγιο.

Κάποιο βράδυ, καθώς κοιμόταν, ξύπνησε από ένα φως που γέμισε όλο το δωμάτιό της. Ως το πρωί έβλεπε το φως αυτό. Το βράδυ εκείνο η Λουκία έδωσε την καρδιά της στο Χριστό και της γεννήθηκε η επιθυμία να βαπτιστεί με Πνεύμα Άγιο. Άρχισε να νηστεύει. Έξι μέρες δεν έφαγε τίποτα, ούτε ήπια νερό. Δεν άντεξε όμως κι αρρώστησε. Παρ' όλα αυτά δεν έλειψε απ' τη συνάθροιση. Έριξε πρόχειρα κάτι επάνω της και με τα δυο μωρά της πήγε στην εκκλησία. Μετά τη συνάθροιση κάλεσαν όσους θέλουν να βαπτιστούν με Πνεύμα Άγιο. Το βράδυ εκείνο ο Κύριος βάπτισε την αδελφή Λουκία με Πνεύμα Άγιο και μίλησε σε ξένες γλώσσες. Από τότε ο Κύριος την επισκέφθηκε πολλές φορές.

«Μια μέρα, θυμάμαι» λέει, «καθώς επέστρεφα από την εκκλησία, είδα το σπίτι μας στις φλόγες. Άρχισα να φωνάζω τους γειτόνους να με βοηθήσουν να σβύσω τη φωτιά. Όταν πήδηξα τη μάνδρα κατάλαβα πως η φωτιά δεν ήταν αληθινή. Οι γείτονες νόμισαν πως τα είχα χαμένα γιατί όταν βγήκαν έξω δεν είδαν πουθενά φλόγες. Κείνη τη στιγμή τυλί-

χτηκε η μάνδρα σε φλόγες. Τις είδαν οι γείτονες και πίστεψαν στα μεγαλεία του Θεού.

«Ένα βράδυ άκουσα το όνομά μου στον ύπνο μου και κάποια φωνή να μου λέει, «πήγαινε στο πάρκο». Πήγα αλλά δεν είδα κανέναν. Επιστρέφοντας στο σπίτι μια γυναίκα πετάχτηκε μπροστά μου και μου είπε, «πηγαίνω να πέσω στο γκρεμό, θέλω να αυτοκτονήσω». Την αγκάλιασα και της μίλησα για το Χριστό.

«Τρεις φορές είδα την έλευση του Κυρίου κι άκουσα τη σάλπιγγα να καλεί τους πιστούς. Είδα κι εκείνους που έμειναν πίσω να ρίχνουν τα λεφτά τους στους δρόμους και να κτυπιούνται απελπισμένα.

«Ακόμα ο Κύριος μου έδειξε τον παράδεισο αλλά τα λόγια μου είναι πολύ φτωχά για να τον περιγράψω.

«Με γλύτωσε από πολλούς κινδύνους ο Κύριος. Με γλύτωσε από μια σφαίρα που πέρασε ξυστά από πάνω μου. Με γλύτωσε όταν έπεσα από το άλογο, από ένα βόδι που χύμπεξε πάνω μου για να με κτυπήσει. Στα οκτώ χρόνια που υπέφερα από το στομάχι μου δεν άφησα γιατρό για γιατρό που να μην τον ευαγγελίσω».

Η αδελφή Λουκία διανύει το 78ο έτος της ηλικίας της και όταν τη ρωτήσαμε πως περνά τις ώρες της, μας είπε: «όλη την ημέρα ψάλλω στον Κύριο, μιλώ μαζί Του, νιώθω πολύ κοντά Του, με παρηγορεί, μου μιλά και Του μιλώ, με κρατά συντροφιά. Η επιθυμία μου είναι αυτή που εκφράζει ο ύμνος: «αχ πότε θα 'ρθει η ώρα κείνη που θα μας πάρει ο Κύριος». Τέτοιες βαθιές **ρίζες** έχουν τέτοιες θαυμαστές εμπειρίες που όταν τις διαβάσει κανείς μένει εκστατικός μπροστά στα μεγαλεία του Θεού.

ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΡΕΧΕΙ

Τι πιο όμορφο θα μπορούσες να φανταστείς από ένα καταπράσινο λιβάδι που το διασχίζει κυλώντας ήσυχα κάποιο ποτάμι; Τι πιο δροσιστικό θα μπορούσες να σκεφτείς από το να σκύβεις πάνω από ένα ποτάμι και να οβύνεις τη δίψα σου μέσα στην κάψα μιας Αυγουστιάτικης μέρας;

Υπάρχει όμως ένα άλλο ποτάμι που τα νερά του είναι πιο καθαρά, πιο δροσερά, πιο γευστικά από τα φυσικά. Είναι το ποτάμι που ξεκινά από τον θρόνο του Πατέρα και φτάνει σε κάθε καρδιά που το αναζητά για να την κάνει ένα άλλο ζωντανό ποτάμι που στο διάβα του θα ξεδιψά κάθε διαβάτη.

Η αξία ενός ποταμού οφείλεται στη διαρκή ροή του. Το ποτάμι πάντα ποτίζει. Ποτέ δε σταματάει. Στη συνεχή αυτή ροή του οφείλεται και η φρεσκάδα του. Από τη στιγμή όμως που το ποτάμι θα συναντήσει μπροστά του πέτρες, ξύλα και

άλλα αποθέματα, που θα κόψουν το δρόμο του, σταματά να είναι ποτάμι και γίνεται βάλτος.

Το ποτάμι αυτό είναι το Άγιο Πνεύμα, που στέλνεται από τον Πατέρα και προσφέρεται από τον Ιησού Χριστό σε κάθε καρδιά που το ζητά: «Εάν τις διψάσας έρχεται προς εμέ, και ας πίνει». (Ιωάνν. 7:37). Η φρεσκάδα και η δροσιά Του οφείλονται στη συνεχή ροή Του από τον δοτήρα προς το λίκπη, το πλυμμένο με το αίμα του Αιμού παιδί Του.

Το ποτάμι αυτό σταμάτησε να τρέχει μερικούς αιώνες μετά την πρώτη Πεντηκοστή. Οι ευλογίες του Αγίου Πνεύματος, που γίνονται φανερές στην αναγέννηση του Βάπτισμα, στέρεψαν με το πέρασμα των αιώνων. Τα «εντάλματα των ανθρώπων» σκοτείνιασαν τους διαυγείς ορίζοντες της πρώτης εκκλησίας.

Μέσα στους σωρούς των σκουπιδιών, που σχημάτισαν οι θρησκευτικές παραδό-

σεις και οι ανθρώπινες διδασκαλίες, ο Θεός άρχισε να σκάβει για να φέρει στο φως τα σπάνια μαργαριτάρια του Λόγου Του. Χρησιμοποίησε ανθρώπους σαν τον Λούθηρο και τον WESLEY (Γουέσλι)· ανθρώπους που έλαβαν οραματισμό από το Θεό και έμειναν πιστοί σ' αυτόν μέχρι να τον δουν να πραγματοποιείται. Μόνος βοηθός στο έργο τους ήταν η **προσευχή**· μάλιστα, με την «αδιάλειπτη προσευχή» έφεραν τον ουρανό στη γη. «Τρύπησαν» τα σύννεφα και «άγγιξαν» την καρδιά του Θεού.

Κι εμείς όμως έχουμε το προνόμιο να ζούμε σε μέρες σημαντικές. Αυτό που κάθκε στο πέραςμα των χρόνων αρχίζει να επανεμφανίζεται δυναμικά.

Πολλοί πιστοί, σε όλο το πρόσωπο της γης, υψώνουν τη φωνή τους στο Θεό ζητώντας μια νέα επίσκεψη του Αγίου Πνεύματος, σαν εκείνη που έκανε τη μέρα της Πεντηκοστής. Μελέτησαν το Λόγο του Θεού και κατάλαβαν πως η **δύναμη** της πρώτης εκκλησίας ήταν **στο Άγιο Πνεύμα**. Συνέχισαν να προσεύχονται. Όσο πιο πολύ προσεύχονταν τόσο πιο καθαρά έβλεπαν πως, αυτό που ζητούσαν ήταν μια θαυμαστή και ένδοξη πείρα, που μπορούσε να πραγματοποιηθεί και στη δική τους ζωή. Οι αμφιβολίες με την προσευχή εξαφανίζονται και οι ελπίδες γίνονται «πεποιθηση, βεβαίωση πραγμάτων μη βλεπομένων».

Βρισκόμαστε κι εμείς μέσα στην κοινωνία των πιστών αυτών που θέλουν να δουν μια εκκλησία που ν' αποτελεί πιστό αντίγραφο της πρώτης εκκλησίας...

Η προσευχή όλων των πιστών, σε κάθε γωνιά της γης είναι «Κύριε, στείλε μια νέα Πεντηκοστή». Και αυτοί ακόμη που δεν γεύτηκαν το ποτάμι του Αγίου Πνεύματος να κυλά μέσα τους, φωνάζουν με τον ίδιο πόθο: «Κύριε, βάπτισέ μας με το Πνεύμα το Άγιο».

Είμαστε όλοι υπεύθυνοι απέναντι στο Θεό γιατί, ενώ ήπαμε από το ποτάμι το ζωντανό, δεν γίναμε οι ίδιοι ποτάμια που θα ξεδιψούν άλλους. Αφήσαμε ίσως σκουπίδια απιστίας και υπολείμματα στερεοτυπίας μέσα στις συναθροίσεις μας. Αντικαταστήσαμε το Πνεύμα με το Πρόγραμμα δημιουργώντας έτσι κατακάθια που εμποδίζουν το ποτάμι να τρέχει.

Ο Θεός θέλει να τινάξει στον αέρα ακόμη μια φορά με το δυναμικό του Αγίου Πνεύματος όλα όσα στο πέραςμα του χρόνου στερεοποιήθηκαν στη ζωή της εκκλησίας και έγιναν εμπόδιο στη ροή του ποταμού. Θέλει να σπάσει κάθε φράγμα ώστε να τρέξει ζωντανό και ορμητικό το νερό σαν τις πρώτες μέρες της Πεντηκοστής.

Για να γίνει όμως αυτό πρέπει κάποιος να προσευχηθεί, κάποιος να νιώσει το βάρος, κάποιος να εμπιστευθεί στο Θεό αυτό το αίτημα.

Είναι ευθύνη όλων μας να προσευχηθούμε μέχρι να σπάσει το φράγμα και τα «σημεία, που ακολουθούν τους πιστεύοντας» να επανεμφανιστούν στη ζωή της εκκλησίας του Χριστού.

Γεώργιος Γκούμας
Βέροια

**Το περιοδικό συντηρείται αποκλειστικά
από τις συνδρομές των αδελφών.
Κάθε προσφορά είναι ευπρόσδεκτη.**

Αυτή ήταν η αρχή μιας μεγάλης επίσκεψης του Αγίου Πνεύματος που στη διάρκειά της εκατοντάδες ψυχές βαπτίστηκαν και μίλησαν σε ξένες γλώσσες καθώς το Άγιο Πνεύμα έδινε στον καθένα.

Από εκείνη τη στιγμή ήξερα πως ο Θεός μου ετοίμαζε μια καινούρια διακονία. Η αποστολή μου θα ήταν να γυρίσω όλο τον κόσμο και να κηρύξω τη θαυμαστή αλήθεια πως ο καθένας μπορούσε να βαπτιστεί με Πνεύμα Άγιο και να μιλήσει σε ξένες γλώσσες, όπως οι μαθητές τη μέρα της Πεντηκοστής.

Η πρώτη πρόσκληση που πήρα μετά το βάπτισμά μου για συνάθροιση, ήταν από έναν εργοστασιάρχη που ζούσε στο Lancashire και είχε στην επίβλεψή του χίλιους εργάτες. Μου έστειλε ένα γράμμα που έλεγε πως είχε ακούσει ότι είχα λάβει το Άγιο Πνεύμα και ήθελε να με γνωρίσει: «Αν έρθεις, θα κλείνω το εργοστάσιο κάθε απόγευμα και θα κάνεις συναθροίσεις από τις μία ως τις έντεκα». Του απάντησα αμέσως λέγοντάς του: «Νιώθω σαν ένα βαρέλι με δυναμίτη δίχως βαλβίδα ασφαλείας έτοιμο να εκραγεί έρχομαι χωρίς καθυστέρηση».

Μέχρι τότε δεν είχα την ικανότητα να κηρύπτω. Μετά το βάπτισμά μου όμως είχα μια προφητική παρρησία λόγου που κυλούσε σαν ποτάμι μέσα μου με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος. Πήγα στο Lancashire και από τις μία μέχρι τις ένδεκα κήρυττα, με μικρά διαλείμματα ενδιάμεσα. Ο Χριστός εκπλήρωσε την υπόσχεσή Του: «Όσος πιστεύει εις εμέ, καθώς είπεν η Γραφή, ποταμοί ύδατος ζώντος θέλουσι ρεύσει εκ της κοιλίας αυτού» (Ιωάν. 7:38) με αποτέλεσμα ένας μεγάλος αριθμός εργατών να σωθεί εκείνες τις μέρες.

Συνέχεια

SMITH WIGGLESWORTH
(Σμιθ Γουίγκλγουορθ)

Ο Απόστολος της Πίστης

Απόδοση στα Ελληνικά: Τρώντισος Ηλίας

Λίγο καιρό μετά το βάπτισμά μου, έλαβε και η γυναίκα μου τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος και πηγαίναμε μαζί όπου μας καλούσαν. Όπου πηγαίναμε, ο Κύριος βάπτιζε ψυχές με το Πνεύμα το Άγιο.

Κάποτε επισκεφθήκαμε ένα χωριό στο Shropshire και είχαμε συνάθροιση σε μια παλιά Μεθοδιστική εκκλησία. Καθώς διακονούσαμε το Λόγο του Θεού, έπεσε η φωτιά του Αγίου Πνεύματος και βάπτισε όλους όσους ήταν μέσα στην εκκλησία. Ταυτόχρονα όμως ξεκίνησε κι ένα κύμα διωγμού. Όλοι στο χωριό έμαθαν το τι είχε γίνει και για την αναζωπύρωση που είχε ξεκινήσει από την εκκλησία.

Το επόμενο πρωινό έκανα μια βόλτα στο χωριό και μπήκα σ' ένα μπακάλικο.

Ο Smith Wigglesworth 87 ετών

Η παρουσία μου έφερε τις καρδιές τριών ανθρώπων σε κατάνυξη και, πριν βγω απ' την πόρτα, σώθηκαν κι οι τρεις! Βγήκα απ' το μπακάλικο και συνέχισα τη βόλτα μου. Είδα δυο γυναίκες να περπατάν σ' ένα λιβάδι με κουβάδες στα χέρια. «Είστε σωσμένες;» φώναξα. Την ίδια στιγμή, ήρθε η καρδιά τους σε κατάνυξη, έφυγαν οι κουβάδες απ' τα χέρια τους κι άρχισαν να προσεύχονται. Μέσα σ' εκείνο το λιβάδι ο Κύριος τις έσωσε.

Όπου πήγαινα έβλεπα ανθρώπους να 'ρχονται σε κατάνυξη και να σώζονται. Πήγα σ' ένα λατομείο και κήρυξα στους εργάτες ενώ δούλευαν. Οι καρδιές τους ήρθαν σε κατάνυξη και πολλοί απ' αυτούς σώθηκαν. Επιστρέφοντας απ' το λατομείο, πέρασα έξω από ένα μεγάλο μπαρ. Μόλις έφτασα στην πόρτα του, δυο

άντρες πετάχτηκαν μπροστά μου και προσπαθούσαν να με χτυπήσουν με τα μαστίγια τους. Τα πρόσωπά τους είχαν κάτι το διαβολικό επάνω τους. Σου θύμιζαν κόλαση. Έβριζαν τόσο δυνατά που κίνησαν την περιέργεια του ιδιοκτήτη του ξενοδοχείου, που ήταν δίπλα, και της γυναίκας του και βγήκαν έξω να δουν τι γίνεται. Μαζί τους βγήκαν και πέντε άλλα άτομα κι άρχισαν όλοι μαζί να με βρίζουν και να με καταριούνται. Σε όλο το διάστημα αυτό δεν έβγαλα ούτε μιλιάν απ' το στόμα μου. Δίχως να φοβηθώ διόλου γύρισα και φώναξα δυνατά: «Στο όνομα του Ιησού Χριστού και στο αίμα Του που έχει δύναμη σας διατάζω να φύγετε». Ένας-ένας μπήκαν μέσα στο ξενοδοχείο. Μπήκα κι εγώ από πίσω τους και τους μίλησα για το Χριστό.

Τον καιρό εκείνο πολλοί θεραπεύτηκαν και πολλοί βαπτίστηκαν με Πνεύμα Άγιο. Η παρουσία του Κυρίου ήταν ζωντανή και αισθητή σε όλους. Είκοσι χρόνια αργότερα όταν ξαναεπισκέφθηκα το ίδιο μέρος οι άνθρωποι θυμόνταν ακόμη τη θαυμαστή εκείνη επίσκεψη του θεού στο χωριό τους. Πολύς κόσμος, από διάφορα μέρη της χώρας ερχόταν στην ιεραποστολή μας και ζητούσαν να τους επισκεφθούμε και να κάνουμε κάτι γι αυτούς.

Συνεχίζεται

Ένα ενθύμιο αγάπης εκ μέρους της Συνόδου.

Και... έθεσεν ο Θεός εν τη εκκλησία... βοηθείας...»

(Α΄ Κορ. 12:28).

Από τα μικρά του χρόνια αγαπούσε το Θεό και ήταν πιστός στις παραδόσεις της θρησκείας που κληρονόμησε από τους γονείς του. Επιθυμία του; Κάποια μέρα να κάνει πραγματικότητα αυτό που η φαντασία του έπλαθε όταν κατέβαινε στο υπόγειο του σπιτιού του και μ' ένα ξύλινο σταυρό στο χέρι προσποιόταν τον παπά.

Όμως, στα 16 του χρόνια συνάντησε τον Κύριο στη Δαμασκό της ζωής του. Κάποιος Έλληνας ευαγγελιστής που, μετά τη θεραπεία του, επιδόθηκε στον ευαγγελισμό των συμπατριωτών του στην Αμερική, κτύπησε την πόρτα του σπιτιού του και του μίλησε για το Χριστό. Πρώτη σώθηκε η μητέρα του, έπειτα η μεγάλη του αδελφή και τρίτος εκείνος. Ήταν παραμονή των γενεθλίων του όταν ο Κύριος αναγέννησε το Γιώργο και ταυτόχρονα τον βάπτισε με Πνεύμα Άγιο.

Τελείωσε το Γυμνάσιο αλλά δεν πρόλαβε να συνεχίσει τις σπουδές του γιατί κηρύχθηκε ο Προς Παγκόσμιος πόλεμος και ο Γιώργος βρέθηκε στη Γερμανία μαζί με τα απελευθερωτικά στρατεύματα της συμμαχίας. Η σκληρή πραγματικότητα του πολέμου δε λύγισε την πίστη του. Αν και 21 ετών μόλις, έμεινε ακλόνητος στον Κύριο. Όταν τελείωσε ο

πόλεμος επισκέφθηκε την Πελοπόννησο, πατρίδα του πατέρα και της μητέρας του προτού γυρίσει στη δική του πατρίδα. Εκεί ήρθε αντιμέτωπος με τη φτώχεια, τη στέρηση, την άγνοια για το Ευαγγέλιο. Η καρδιά του αγγίχθηκε. Γύρισε στην Αθήνα για να πάρει το αεροπλάνο της επιστροφής. Καθώς άνοιξε το παράθυρο του δωματίου του στο ξενοδοχείο που έμενε για να ρίξει μια τελευταία ματιά στην πόλη, ο Κύριος του μίλησε και του είπε: «Γιώργο, σε προετοιμάζω για να γυρίσεις στη χώρα αυτή σα στρατιώτης δικός μου».

Από τότε ο Γιώργος έβαλε στόχο της ζωής του να γίνει εργάτης του Ευαγγελίου και να επιστρέψει στην Ελλάδα.

Το 1949 φοίτησε σε μια Βιβλική Σχολή της Αμερικής. Την ίδια ακριβώς χρονιά κάποιο άλλο άτομο ξεκινούσε απ' την Ελλάδα για την Αμερική με τον ίδιο σκοπό. Από μικρή είχε την επιθυμία να εργαστεί για τον Κύριο στο πλευρό κάποιου εργάτη του Ευαγγελίου.

Ύστερα από δύο χρόνια οι δρόμοι τους συναντήθηκαν κατά ένα θαυμαστό τρόπο. Όμως τα πιστεύω τους ήταν διαφορετικά. Εκείνη, αμετακίνητη στις δογματικές της πεποιθήσεις, εκείνος, στην

εμπειρία του που ταυτιζόταν με το Λόγο του Θεού. Ποιος κέρδισε; Μα, φυσικά εκείνος που στηρίζεται στον άγιο Λόγο του Θεού και οι εμπειρίες του συμφωνούν μ' Αυτόν.

Το 1959 ήρθαμε στην Ελλάδα σαν οικογένεια μ' ένα μικρό αγοράκι μόλις 5 ετών.

Αν μας ρωτούσε κανείς ποιες ήταν οι πιο ευχάριστες στιγμές στη διακονία μας στην Ελλάδα, θα του απαντούσαμε: οι στιγμές που οδηγήσαμε μια ψυχή στη βασιλεία του Θεού. Τέτοιες στιγμές ήταν πολλές σε όλη τη διακονία μας. Ιδιαίτερα όμως χαρήκαμε όταν βοηθήσαμε να ανοιχθεί το δεύτερο έργο μέσα στην πόλη της Θεσσαλονίκης.

— Ποιες ήταν οι πιο συγκινητικές στιγμές στη διακονία μας;

Όταν λέγαμε αντίο στα παιδάκια της κατασκήνωσης την τελευταία μέρα που θα έφευγαν για τα σπίτια τους.

— Ποιες ήταν οι πιο εντυπωσιακές σκηνές στη διακονία μας;

Όταν ο κόσμος, περνώντας μπροστά από το περίπτερο «Μάννα», στη διεθνή έκθεση Θεσσαλονίκης, έπαιρνε απ' το χέρι μας ένα φυλλάδιο ή καθόταν να συζητήσει μαζί μας.

Ερ. Τι αφήνετε πίσω σας που θα θυμίζει τη διακονία σας;

— Τα βιβλία του Κυριακού Σχολείου που έγιναν με πολύ κόπο και δουλειά. Κανείς ίσως δεν ξέρει ότι φιλοπονήθηκαν από μας γιατί πουθενά δεν αναφέρεται το όνομά μας σ' αυτά. Το υμνολόγιο με μου-

σική που στολίζει πολλές και διαφόρων αποχρώσεων εκκλησίες. Οι μικροί άρτοι με τις υποσχέσεις από την Αγία Γραφή, που στολίζουν χιλιάδες σπίτια και γίνονται αιτία για πνευματική συζήτηση. Αυτά είναι μερικά από τα πράγματα που θα θυμίζουν τη διακονία μας.

Όμως εμείς θέλουμε να κάνουμε λόγο για μια άλλη διακονία που είχαμε. Την διακονία της βοήθειας. Μια διακονία που δε φαίνεται, που δεν αξιολογείται για σπουδαία, δεν εντάσσεται στις επιτεύξεις, που είναι σιωπηλή, σχεδόν αφανής αλλά όμως δουλεύει δυναμικά και έχει αποτελέσματα. Εμείς θέλουμε να μιλήσουμε γι αυτή τη διακονία, «της βοήθειας», της συμπαράστασης, της συνεργασίας, της στήριξης των άλλων, τη διακονία που δεν «ζητεί τα εαυτής», που δεν προβάλλεται, που δεν δικάζει, αντίθετα συνεισφέρει, δίνει και δίνεται. Αυτή τη διακονία τη ζήσαμε και την προσφέραμε μέσα στα 32 χρόνια που μείναμε στην Ελλάδα. Γι αυτή τη διακονία είμαστε υπερήφανοι και γι αυτή τη διακονία θ' ακούσουμε μια μέρα το «εύγε δούλε» του Κυρίου μας.

Ένα βαθύ «ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ» στη Σύνοδο που μας ανακήρυξε μέλη της εφ' όρου ζωής».

Η επόμενη σελίδα της βιογραφίας μας θ' ανοίξει και θα κλείσει με τους αγώνες μας πάλι για την Ελλάδα σε διαφορετικό όμως πεδίο δράσης, την Αμερική. **Ζητάμε τις προσευχές σας** στη νέα διακονία μας που θ' αρχίσει μετά τον Ιούνιο.

Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης
Περίπτερο «ΜΑΝΑ»

Κατασκήνωση 1985

Η ΕΚΛΟΓΗ ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΗ ΣΟΥ

(*Ιησ. του Ναυή 24:5*)

Η ζωή δεν είναι πάντα ένας ίσιος δρόμος. Έχει λάκκους, στροφές και σταυροδρόμια. Αλλίμονο σ' εκείνον που δεν ξέρει ποια κατεύθυνση να πάρει για να φτάσει στον προορισμό του. Θα καθεί.

Ο λαός Ισραήλ, λίγα χρόνια μετά την εγκατάστασή του στη γη της Επαγγελίας, βρέθηκε μπροστά σ' ένα σταυροδρόμι. Οι παλιές του συνήθειες αναβίωσαν και παρασύρθηκε στη λατρεία ξένων θεών. Ο αρχηγός τους, ο Ιησούς του Ναυή, αναγκάστηκε να τους αντιμετωπίσει φέρνοντάς τους μπροστά σε ένα δίλημμα. Από την απόφασή τους θα εξαρτόταν όλο τους το μέλλον.

«Εκλέξατε ΣΗΜΕΡΟΝ ποιον θέλετε λατρεύσει» τους είπε. Η εκλογή ήταν δική τους. Η απόφασή τους στηριζόταν στην ίδια τη βούλησή τους. Ο Θεός έδωσε το δώρο αυτό στον άνθρωπο για να μην είναι ρομπότ, χωρίς δυνατότητα εκλογής αλλά ελεύθερος άνθρωπος που ενεργεί κάτω από αποφάσεις που του υπαγορεύει η θέλησή του.

Εκείνη την ημέρα ο λαός του Ισραήλ έκανε την εκλογή του. Μια σωστή επιλογή κι αυτό είχε αξία. Με δική του πρωτοβουλία αποφάσισε να υπηρετήσει τον Κύριο.

Κάποτε βρέθηκα κι εγώ σ' ένα τέτοιο σταυροδρόμι κι ευχαριστώ το Θεό που διάλεξα ν' ακολουθήσω το δρόμο που οδηγεί στο Χριστό. Τον δέχθηκα για προσωπικό μου Σωτήρα κι από τότε είδα τον Κύριο να εργάζεται στη ζωή μου με θαυμαστούς τρόπους.

Το ερώτημα όμως απευθύνεται τώρα σε σένα που διαβάζεις το άρθρο αυτό. Αν τη στιγμή αυτή στεκόταν ο Χριστός μπροστά σου και σου ζητούσε να κάνεις την επιλογή, να Τον ακολουθήσεις ή όχι, τί θα έκανες; Θα έπαιρνες την απόφαση να Τον ακολουθήσεις ή θα Τον αρνιόσουν και θα Τον απέρριπτες απ' τη ζωή σου; Ο Χριστός είπε: «τον ερχόμενο προς εμέ δεν θέλω εκβάλλει έξω» (Ιωάνν. 6:36), και «Εάν ομολογώμεν τας αμαρτίας ημών, είναι πιστός και δίκαιος, ώστε να συγχωρήσει εις ημάς τας αμαρτίας...» (Α' Ιωάν. 1:9).

Δεν έχει σημασία ποιος είσαι, πόσο αμαρτωλός είσαι. Σημασία έχει να αποφασίσεις να Τον δεχθείς για προσωπικό σου Σωτήρα. Ο δρόμος για τον ουρανό είναι ένας και μοναδικός. Ο Χριστός είπε «Εγώ είμαι η οδός, η αλήθεια και η ζωή». Μόνον ο Χριστός μπορεί να σε ελευθερώσει από τις αμαρτίες σου και να σε κάνει παιδί Του, μέλος της μεγάλης οικογένειάς Του.

Η απάντηση του λαού Ισραήλ στο ερώτημα του αρχηγού τους ήταν: «τον Κύριον θέλομεν λατρεύσει». Είθε κι εσύ να δώσεις παρόμοια απάντηση στο κάλεσμα του Χριστού. Ο Χριστός πλήρωσε το κρέος των αμαρτιών σου πάνω στο σταυρό και περιμένει να σε σώσει. «Ο μισθός της αμαρτίας είναι θάνατος· το χάρισμα του Θεού, ζωή αιώνιος δια Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών» (Ρωμ. 6:23).

Κάνε την εκλογή σου ΤΩΡΑ, αυτή τη στιγμή, μόλις τελειώσεις να διαβάζεις το σύντομο και απλό αυτό άρθρο, που γράφηκε για σένα που βρίσκεσαι στο σταυροδρόμι της ζωής σου για να σε βοηθήσει να κάνεις τη σωστή επιλογή.

Το άρθρο «ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟ ΑΓΙΟ» θα συνεχιστεί στο επόμενο τεύχος.

ΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΕΣ ΑΚΡΙΒΕΙΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ

Η Βίβλος δεν είναι ένα επιστημονικό βιβλίο. Σκοπός της δεν είναι να εξηγήσει με τεχνικούς όρους τη φύση γύρω μας, αλλά να εξηγήσει τον σκοπό και το σχέδιο του Θεού για τον άνθρωπο. Να ασχοληθεί με πνευματικά πράγματα δηλαδή. Η επιστήμη και η Αγία Γραφή δεν αναιρεί η μία την άλλη. Απλά βλέπουν τον κόσμο από διαφορετική σκοπιά και δεν έρχονται σε αντίθεση. Είναι αξιοσημείωτο ότι η σύγχρονη επιστήμη έχει την αρχή της στην αλήθεια των Γραφών. Υπάρχει ο Θεός που δημιούργησε και σχεδίασε το σύμπαν, παρακίνησε ανθρώπους, σαν τον Νεύτωνα να ερευνήσουν τους επιστημονικούς νόμους για να εξηγήσουν αυτή την τάξη που έχει το σύμπαν. Υπάρχουν διάφορα γεγονότα που αναφέρει η Αγία Γραφή που είναι και επιστημονικά ακριβή όπως:

1. Το ότι η γη έχει σφαιρικό σχήμα: «Αυτός είναι ο καθήμενος επί **τον γύρον** της γης» (Ησαΐας 40:22). Οι Βέδες, οι Ινδουιστικές Γραφές, αναφέρουν ότι η γη είναι τριγωνική και επίπεδη. Ο Πτολεμαίος, αστρονόμος του 2ου αιώνα μ.Χ., πίστευε επίσης ότι η γη είναι επίπεδη.

2. Το ότι η γη είναι μετέωρη στο σύμπαν: «κρεμά την γην επί το μηδέν»

(Ιώβ 26:7). Οι Βέδες αναφέρουν ότι η γη στηρίζεται πάνω σε ελέφαντες και οι αρχαίοι Έλληνες πίστευαν ότι ο Άτλας κρατούσε τη γη στους ώμους του.

3. Το ότι τα αστέρια είναι αμέτρητα: «... ανάβλεψον τώρα εις τον ουρανόν, και αριθμήσον τα άστρα, εάν δύνασαι να εξαριθμήσης αυτά» (Γένεσις 15:5).

4. Την ύπαρξη βουνών και κοιλάδων μέσα στη θάλασσα: «και εφάνησαν **οι πυθμένες** της θαλάσσης» (Β΄ Σαμουήλ 22:16).

5. Την ύπαρξη πηγών μέσα στη θάλασσα: «εσχίσθησαν πάσαι αι πηγαί της μεγάλης αβύσσου» (Γένεσις 7:11).

6. Την ύπαρξη θαλάσσιων ρευμάτων: «πάντα τα διαπορευόμενα **τας οδούς** των θαλασσών» (Ψαλμός 8:8).

7. Τον Κύκλο του Νερού: «Πάντες οι ποταμοί υπάγουσιν εις την θάλασσαν, και η θάλασσα ποτέ δεν γεμίζει· εις τον τόπον όθεν ρέουσιν οι ποταμοί, εκεί πάλιν επιστρέφουσι, δια να υπάγωσι» (Εκκλησιαστής 1:6-7).

8. Ότι όλα τα ζώα αναπαράγονται κατά το είδος τους: Στο Γένεση 1:21 μας λέει: «Και εποίησεν ο Θεός τα κήτη τα μεγάλα, και παν έμψυχον κινούμενον, τα οποία εγέννησαν εν αφθονία τα ύδατα **κατά το είδος αυτών**, και παν πετεινόν περωτόν **κατά το είδος αυτού**. Στο Γένεση 6:19-20 ο Θεός προστάζει το Νώε και του λέει: «Και από παντός ζώου εκ πάσης σαρκός, ανά δύο εκ πάντων θέλεις εισάξει εις την κιβωτόν, δια να φυλάξεις την ζωήν αυτών μετά σεαυτού· άρσεν και θήλυ θέλουσιν εισθαι. Από των πτηνών **κατά το είδος αυτών**, και

από των κτηνών **κατά το είδος αυτών**, από πάντων των ερπετών της γης **κατά το είδος αυτών**, ανά δύο εκ πάντων θέλουσιν εισέλθει προς σε, δια να φυλάξης την ζωήν αυτών».

9. Τον Δεύτερο Νόμο της Θερμοδυναμικής: Αυτός ο νόμος μας λέει ότι αν και η ολική ενέργεια στο σύμπαν παραμένει σταθερή, το ποσόν της ενέργειας που είναι διαθέσιμο για την παραγωγή ωφέλιμου έργου, συνεχώς λιγοστεύει. Η Αγία Γραφή μας λέει: «Κατ' αρχάς συ, Κύριε, την γην εθεμελίωσας, και έργα των χειρών σου είναι οι ουρανοί. Αυτοί θέλουσιν απολεσθή, συ δε διαμένεις· και πάντες **ως ήμάτιον θέλουσι παλαιωθή**· ως περιένδυμα θέλεις τυλίξει αυτούς, και θέλουσιν αλλαχθή» (Ψαλμός 102: 25-26).

Έτσι βλέπουμε ότι η Αγία Γραφή είναι πράγματι θεόπνευστη. Αναφέρει με ακρίβεια πράγματα που πολύ αργότερα ανακαλύφθηκαν από επιστήμονες. Μάλιστα τα αναφέρει σε μια εποχή που υπήρχαν πολλές λανθασμένες απόψεις και προκαταλήψεις. Η Βίβλος είναι ο Λόγος του Θεού.

T.B.
Ηρακλείο - Κρήτης

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΝΕΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

ΕΞΑΡΧΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

«Πάμε στο Ναυαρίνο ν' ακούσουμε τους Χριστιανούς», είναι το σλόγκαν που ακούγεται τελευταία ανάμεσα στους φοιτητές της συμπρωτεύουσας. Όπως τα Εξάρχεια της Αθήνας, είναι η πλατεία Ναυαρίνου στη Θεσσαλονίκη. Εκεί συναντάς τα πιο ταραχοποιά στοιχεία της κοινωνίας της Θεσσαλονίκης (αναρχικοί, πανκς, καρτομανείς, αλκοολικοί, ναρκωμανείς). Νέοι που δεν διστάζουν να ρίξουν πέτρες εναντίον σου, να σε βρέξουν με αναψυκτικά, ακόμη και να κλέψουν τα μηχανήματα με τα οποία προσπαθείς να τους πλησιάσεις για να τους δώσεις το μήνυμα της αγάπης του Χριστού. Αυτά όλα τα υποστήκαμε και σήμερα οι νέοι αυτοί μας αγαπάν, έρχονται να μας ακούσουν, μας παρακαλούν να τους δώσουμε Καινές Διαθήκες, μας ζητάν να τους ψάλλουμε ύμνους, ιδιαίτερα αυτόν που λέει: «Κάποιος νοιάζεται για σένα», και όταν χρειαστεί μας υπερασπίζονται κιόλας. Αυτό κάνει ο Χριστός όταν μπει στην καρδιά του ανθρώπου, «αλλάζει τα παλιά και τα κάνει όλα νέα». Ως τώρα έχουμε μοιράσει στην περιοχή αυτή περί τις 2.000 Καινές Διαθήκες και αμέτρητες Χριστιανικές εφημερίδες «Πνευματικά Νέα, Χριστιανικά αλήθεια, Νικητές».

Στην προσπάθειά μας να πλησιάσουμε τους νέους αυτούς, βρισκόμαστε πολλές φορές μπροστά σε εκπλήξεις. Μια απ' αυτές είναι όταν δίνουμε ένα Χριστιανικό έντυπο και παίρνουμε την απάντηση «είμαι παιδί του Θεού της τάδε εκκλησίας». Νιώθουμε τότε πως δεν είμαστε μόνοι, αλλά μας συμπαραστέκονται κι άλλοι. Η δραστηριότητα αυτή μας αδελφώνει.

Πρόσφατα δώσαμε ένα ποικίλο πρόγραμμα: ύμνους με όργανα, ομολογίες, σύντομα μηνύματα με τη συμμετοχή νέων από τις εκκλησίες, Καβάλας, Κατερίνης, Σερρών - γύρω στα 40-50 άτομα. Τα αποτελέσματα ήταν πολύ ενθαρρυντικά. Παρόμοια προγράμματα θέλουμε να δώσουμε σε κάθε πόλη της Μακεδονίας με στόχο να ενισχύσουμε τις τοπικές εκκλησίες και να ιδρύσουμε καινούριες. Προσεύχεστε για την προσπάθειά μας αυτή που θ' αρχίσει κυρίως από την άνοιξη. Προσεύχεστε και για την ομάδα ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΑΣ, που κάνει την προσπάθεια αυτή.

Θανάσης Μαγειρόπουλος
Θεσσαλονίκη
(υπεύθυνος της ομάδας
ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΒΟΡΕΙΟΥ
ΕΛΛΑΔΑΣ)

ΒΟΡΕΙΟΣ ΕΛΛΑΔΑ

Οραματισμός και προσευχή μας είναι το 1992 να μας χαρίσει ο Κύριος 50 καινούριες ψυχές. Έμεινα έκπληκτος αλλά και συγκινημένος όταν επιστρέφοντας από το Ν. Πετρίτσι, Σέρρες και Θερμά, στις 12 τα μεσάνυχτα μαζί μου έπεσαν στα γόνατα 10 άτομα κι ως τις τρεις το πρωί με νηστεία και προσευχή «άναβε το θυσιαστήριο».

Στο Οχυρό της Δράμας ο Κύριος άνοιξε θύρα Λόγου. 10 ψυχές άκουγαν με κατάνυξη το Λόγο του Θεού. Εδώ δεν υπάρχει πρόβλημα αίθουσας γιατί ένας από τους αδελφούς διαθέτει το κατάστημά του. Ο Κύριος απάντησε τις προσευχές μας.

Στα περίχωρα της Καρδίτσας, Λάρισας και Σερρών ο Κύριος εργάζεται θαυμαστά. Ψυχές διψασμένες περιμένουν να ξαναπάμε για να τους μιλήσουμε για το Χριστό που σώζει, βαπτίζει με Άγιο Πνεύμα και μας προετοιμάζει για τον ουρανό. **Προσεύχεστε** ο Κύριος να μας στηρίξει και να μας δυναμώσει στο έργο αυτό που κάνουμε για τη σωτηρία ψυχών αθανάτων. **Προσεύχεστε** για το διωγμό στο Νευροκόπι, στο Ν. Πετρίτσι, στα Θερμά. Βρισκόμαστε στα πρόθυρα μιας αναζωπύρωσης.

X.I. Σιδηρόπουλος
Καβάλα

ΛΑΡΙΣΑ

«Έλα να ηρεμήσεις» ήταν το μήνυμα της πρόσκλησης που μοίραζαν οι νέοι μας από νωρίς το πρωί του **Σαββάτου στις 14 Μαρτίου** για τη συγκέντρωση που θα γινόταν στο ξενοδοχείο Ντιβάνι Παλλάς της πόλης. **Οι νέοι των εκκλησιών μας** οργάνωσαν μια χαρούμενη, απλή και πολύ ενδιαφέρουσα πνευματική εκδήλωση που πλαισιωνόταν από ύμνους, ζωντανές εμπειρίες απελευθέρωσης από τα ναρκωτικά και ένα πολύ επίκαιρο μήνυμα με τίτλο «Πώς βλέπουμε το μέλλον;» Το όλο πρόγραμμα ξεκούρασε ψυχικά

Από την εξόρμηση στη Λάρισα

αλλά και προβληματίσει όσους το παρακολούθησαν. Νέοι, κυρίως από τη Μακεδονία, και μερικοί από την Αθήνα, άφησαν τις δουλειές τους και τα μαθήματά τους, για να φέρουν ένα μήνυμα σωτηρίας στο λαό της Λάρισας. **Ας προσευχόμαστε** η εκδήλωση αυτή να είναι η απαρχή μιας εκκλησίας που ο Θεός με το Άγιο Πνεύμα θα ιδρύσει στην πόλη αυτή. Οι ψυχές που ευαγγελίζονται στη Λάρισα εδώ και μερικά χρόνια ε-

πιθυμούν γρήγορα να ιδρυθεί μια συγκεκριμένη εστία για να λατρεύουν το Θεό. Πιστεύουμε γρήγορα ο Θεός θα απαντήσει στον οραματισμό τους αυτό.

ΡΟΔΟΣ

Οραματισμός μας είναι να κηρύξουμε το Ευαγγέλιο όχι μόνο στα Δωδεκάνησα, αλλά να γίνουμε «Φως εις φωτισμό των Εθνών». Αυτό έχει ήδη αρχίσει να γίνεται και θα συνεχιστεί να γίνεται μέχρι να πραγματοποιηθεί. Τελευταία αρκετές ψυχές έχουν σωθεί και πολλοί από διάφορες εθνικότητες έχουν ευαγγελιστεί μέσω των θερινών εξορμήσεων και των ιεραποστολών που κάναμε με διανομή φυλλαδίων, σκετσ, μουσικά όργανα, ταμπλώ και άλλα. Πρώτα ο Θεός το ερχόμενο καλοκαίρι θα συνεχιστούν οι εξορμήσεις αυτές πιο οργανωμένα, πιο δυναμικά και με μεγαλύτερη συμμετοχή από αδελφούς. **Προσεύχεστε** για την επίτευξη του οραματισμού αυτού.

Ντίνος Κούκουρας
ποιμένας Ρόδου

ΑΘΗΝΑ

Στις **5 Απριλίου 1992**, ο αδελφός Χρήστος Μπέλλος με τη σύζυγό του Κατίνα έδωσαν «μαρτυρία αγαθής συνειδήσεως στο Θεό» με το βάπτισμά τους στο νερό στην Αποστολική Εκκλησία Πεντηκοστής - Αιόλου 70. Ο Κύριος να τους ευλογεί και να τους αυξάνει στη χάρη Του.

Βασίλης Γιαννακόπουλος
ποιμένας

«Βάπτισμα εν ύδατι»

ΚΑΡΠΑΘΟΣ

Ο πυρήνας της αυριανής εκκλησίας στην Κάρπαθο με τους αδελφούς που τους επισκέφθηκαν. Προσεύχεσθε σύντομα ο Κύριος ν' ανοίξει στο νησί αυτό μια εκκλησία δυναμική, ζωντανή. Το έργο εκεί το επιμελείται η εκκλησία της Ρόδου, που τελευταία το επισκέπτεται συστηματικά με στόχο της το σκοπό αυτό.

Κάρπαθος

ΗΠΑ

Ιούλιος 5-8, 1991. Με την ευκαιρία που η εκκλησία μας γιόρταζε τη συμπλήρωση των 60 χρόνων από την ίδρυσή της, είχαμε και το Συνέδριο Ελλήνων για το Χριστό. Έλληνες από όλη την Αμερική και τον Καναδά, ακόμη και πολιτικά πρόσωπα της τοπικής αυτοδιοίκησης ήρθαν και τίμησαν με την παρουσία τους το συνέδριό μας αυτό. Μεταξύ άλλων επισκεπτών ήταν και ο αδελφός Πάνος με 50 άτομα από την εκκλησία του.

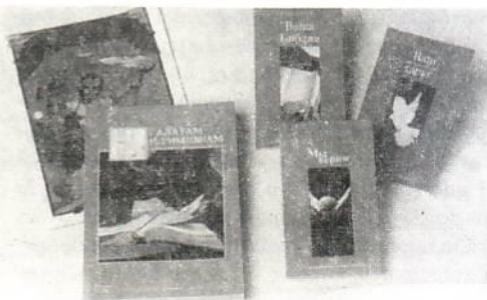
Ο αδελφός Π. Βουρλιώτης ενώ προσεύχεται μ' αυτούς που ανταποκρίθηκαν στο μήνυμα του ομιλητή του Συνεδρίου.

Το θέμα του συνεδρίου ήταν «Ο Ιησούς υψώθει». Και πράγματι σε όλες τις συναθροίσεις ο Ιησούς υψώθηκε γι αυτό και τα αποτελέσματα ήταν αυτά που ήταν: Αναγεννήσεις, θεραπείες, βάπτισμα με Άγιο Πνεύμα, αφιερώσεις στον Κύριο. Όλα αποτελέσματα της χρισμένης από το Πνεύμα το Άγιο διακονίας του αδελφού Charles Crabtree πρώην ποιμένα και ευαγγελιστή. Από το συνέδριο δεν έλειπε το ζεύγος Creel, που ο καθένας του με την ξεχωριστή διακονία του πρόσθεσαν κι άλλες ευλογίες στο όλο πρόγραμμα του συνεδρίου.

Πέτρος Βουρλιώτης
ΗΠΑ

ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ

Τον περασμένο Μάρτιο έγινε το πρώτο συνέδριο των εκκλησιών Πεντηκοστής στη Μόσχα. Ως τώρα υπήρχαν στη Ρωσία δύο ομάδες Πεντηκοστής: αυτή που ήταν αναγνωρισμένη από τη Ρωσική κυβέρνηση κι αυτή που δεν ήταν. Αυτή που ήταν αναγνωρισμένη αποτέλεσε μέλος της Ευαγγελικής κοινότητας και λειτουργούσε ελεύθερα. Όμως λόγω των τελευταίων εξελίξεων δόθηκε άδεια όλες οι αποκρήσεις των εκκλησιών Πεντηκοστής να ιδρύσουν δική τους αδελφότητα. Το θαύμα είναι όταν ξέρεις πως πολλοί από τους εκπροσώπους αυτούς που παραβρέθηκαν στο πρώτο αυτό συνέδριο ήταν στη φυλακή για πολλά χρόνια χάρη Χριστού. Ένα από τα προγραμματισμένα σχέδια της αδελφότητας είναι να ιδρύσουν Βιβλική Σχολή στη Μόσχα και να κτίσουν μια αίθουσα για ευαγγελιστικές συναθροίσεις.

Μαθήματα διά αλληλογραφίας στη Ρωσική γλώσσα.

Εκπρόσωποι εκκλησιών στο πρώτο συνέδριο της Μόσχας με σκοπό τη σύσταση αδελφότητας.

Ο αδελφός Paolo Arcangeli και ο αδελφός Χ.Ι. Σιδηρόπουλος που τον μετάφρασε

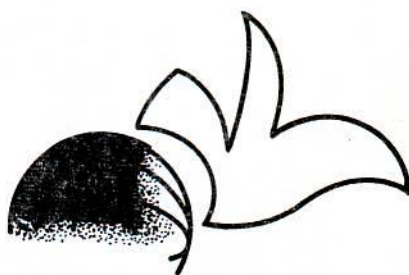
ΚΑΤΕΡΙΝΗ

Συνέδριο Νέων, 10, 11 Απριλίου. Ο Θεός μας αξίωσε για μία φορά ακόμη, πριν να 'ρθει να μας πάρει, να έχουμε το συνέδριο των νέων στην πόλη μας. Ήταν αληθινά μια πρόγευση του ουρανού κάτω στη γη από την πρώτη κιόλας μέρα, το συνέδριο αυτό. Νέοι από διάφορα μέρη της Ελλάδας, ακόμη κι από την μακρινή Κρήτη μεγάλη αντιπροσωπεία, παρά το τσουχτερό κρύο και την ασταμάτητη βροχή, μαζεύτηκαν με κοινό πόθο και σκοπό να συναναστραφούν μ' εκείνους που θα ζήσουν αιώνια μαζί στον ουρανό. Η απογευματινή λατρεία άρχισε με δοξολογία, που διεύθυνε ο αδελφός Ξενοφών Ιωαννίδης. Οι ζωηροί και με Πνεύμα ζωντανοί ύμνοι ζέσταιναν τις καρδιές όλων μας και προετοίμασαν το έδαφος για τον κύριο ομιλητή της βραδυάς και όλου του συνεδρίου, αδελφό Paolo Arcangeli, από την Ιταλία. Τα ζωντανά κηρύγματα του μίλησαν βαθιά στην καρδιά μας. Ακούστηκαν επίσης ομολογίες από καινούριους πιστούς, ύμνοι με όργανα, μουσικά συγκροτήματα από διάφορες εκκλησίες, σύντομοι χαιρετισμοί από εργάτες του Ευαγγελίου, που συνόδευσαν τους νέους των εκκλησιών τους. Ξεχωριστή νότα ευλογίας πρόσθεσαν οι εμπνευσμένοι από το Πνεύμα του Θεού, ύμνοι, του αδελφού μας Φούλη. Ο Κύριος να τον ευλογεί. Όλη η εκδήλωση άφησε έναν όμορφο και ευλογημένο απόηχο στις καρδιές όλων και ιδιαιτέρως της εκκλησίας μας που θα μένει ζωηρός στη μνήμη της.

Ιωάννης Καρυπίδης

Ώρα λατρείας

Αδέλφια αγαπητά,

Το μήνυμα που κρύβεται στις γραμμές του γράμματός αυτού είναι πολύ **σημαντικό** και πρέπει όλοι μας να το προσέξουμε. Ένας μάρτυρας καταθέτει στο δικαστήριο αυτό που ξέρει από προσωπική του πείρα. Γι αυτό άλλωστε λέγεται και «μάρτυρας».

Ο Χριστός είπε στους μαθητές Του: «θέλετε λάβει δύναμη και λόγια, είναι επιβεβλημένη στην επίτευξη της αποστολής μας σαν «μάρτυρες».

Η εκκλησία, τους πρώτους τρεις αιώνες δεν είχε κτίρια, δεν είχε κλήρο, ούτε οργανωμένη μορφή. Είχε όμως τη **δύναμη** του Αγίου Πνεύματος που την έκανε **μάρτυρα**. Η πρώτη εκκλησία δεν περιοριζόταν στον άμβωνα, απλωνόταν στο λαό. Ο λαός ήταν η κύρια μάζα που μαρτυρούσε για το σωτήριο έργο του Γολγοθά.

Ο καθένας μας χρειάζεται αυτήν την προσωπική πείρα με το Πνεύμα το Άγιο, αν θέλει να γίνει «μάρτυρας» του Χριστού. **Ο καθένας μας** χρειάζεται μια φρέσκια εμπειρία με το δυναμιστή, τον Παράκλητο, για να γίνουμε αληθινοί «μάρτυρες». Οι μαθητές «ενέμενον εις την προσευχήν» έως ότου εκπληρωθεί η επαγγελία του Πατρός. Το ίδιο ας κάνουμε κι εμείς, αν θέλουμε να αποκτήσουμε την ίδια με κείνους εμπειρία και να έχουμε τα ίδια με κείνους αποτελέσματα.

Η επιτροπή του περιοδικού
«Παράκλητος»

ΔΥΝΑΜΙΝ ΕΞ ΥΨΟΥΣ

(Λουκ. 24:49β)

Ζείδωρο το νερό Σου,
αστείρευτη πηγή·
μα πόσοι μένουν με το
στόμα τους κλειστό!
Πρέπει καθένας να διψάσει,
για να πει...
Μόνο εκείνοι, που πιστεύουν
στον Χριστό,
μπορούν να πουν κι απ' την
κοιλιά τους ποταμοί
να αναβλύσουν, κι άλλους
να ποτίσουν!

Χωρίς νερό, τα σπαρτά
γέρνουν μαραμένα.
Κι εμείς, ανήμποροι
χωρίς την δύναμή Σου,
πώς να θερίσουμε τα στάχια,
που γερμένα,
κάτασπρα είναι, ώριμα
για θέρος;

Κύριε, λες, όποιος διψά,
και όποιος θέλει,
ας έρθει, ας παίρνει το νερό
της ζωής δωρεάν!
Κι εμείς διψούμε και θέλουμε
το Πνεύμα Σου
να μας πληρώσει, να μας
ικανώσει,
για να δουλέψουμε επάξια
στον αγρό Σου.

Με τα δεμάτια-στάχια
συναγμένα,
να κρᾶξουμε κι εμείς
χαρούμενα, Έλα!
Η νύφη Σου, έτοιμη, Κύριε,
Σε προσμένει!

Γιολάντα Δανιλοπούλου
Ιωάννινα

